

Исхъз христосъз сѣкога ходелъз по еврейските съборища да побъчва, и сз чюдеса да укѣрва своатъ нахъжъ. За да покаже примѣръ на сичките църковны учители, да не са ленетъ, но да проповѣдватъ на христіанете слово божіе, И да не казватъ никога чи нѣма кой да ги слѣша: защото, стига само една дѣша да отвърнатъ отъ грѣхъ и да а спасатъ, совершенъ заплатъ ще пріемнатъ за труда си. Ако не щятъ хората да слѣшатъ, той пакъ да проповѣдва, да не гледа челоувѣческото непокорство, но да гледа да изпълни божіето повеленіе: защото отъ скрита мѣдрость и отъ закопани пары нѣма никаква полза. А който открива своатъ мѣдрость и вожіатъ, и който проповѣдъва слово божіе, той умножава своатъ мѣдрость, коато е пріалъ отъ вога, и бива като вода отъ кладенецъ: защото тѣ колкото са зема, по чиста става, ако ли сѣди въмирисваса. Или като нѣкое желѣзно орудіе, сз него колкото работишь, по ласкаво става, а като сѣди, то ражда-сва и почернава. Тѣй и церковный учитель, колкото са трѣди та набъчва по якъ и разбменъ става. Никой не запала свѣщъ да а трѣри подъ крината, но трѣре а на свѣтилника, да свѣти на сичките въ къщи, Тѣй и христосъз оставилъ евангеліето като запалена свѣщъ въ церковата, да свѣти на сичките, които дохождатъ въ нея да го слѣшатъ кога са проповѣдъка и тѣлкъва: защото Исхъз христосъз учитель и наставникъ на сичките христіани, той са грижи за спасеніето на сичките, За тѣй остави свѣтото евангеліе, да го тѣлкъватъ намъ проповѣдиниците сѣкога неделя въ църкова: каквото правехъ на ветхото време бѣрите. тѣ имаха обычай (ходеть) въ сѣкомъ сѣбота да са събиратъ въ своите съборища, и да са побъчватъ на божіа законъ, както праватъ и до сега: Защото не е възможно евреиъ да похва-не нѣкомъ работа въ сѣбота. А ние христіанете дѣваме са православни и избранни, но нити единъ часъ стоиме со страхъ божій въ църкова: защото нѣкои мыслатъ на ума си зло, дрѣги са разговорѣтъ, дрѣги излъзкатъ предъ одпѣстъ, а дрѣги недохождатъ никакъ, но отиватъ по кърчомыте, по работъ, или по нѣкой дрѣги грѣхъ. О глави чело-въцы! защо са баремъ наричаме христiane, и са хвалиме сз христо-вото име, като нѣваме христіански работы? Богъ оставилъ намъ день сватъ и избранъ за слово божіе, а ние го укораваме и хѣлимъ сз пѣшество и дрѣги свѣтовны работы. За което впадаме въ разни бѣды и злины, като не държиме божіите заповѣди. За тѣй трѣба синца